

Det humanistiske fakultet

Referanse

2013/12148-REL

Dato

16.04.2015

Ad. vedtak i Fakultetsstyremøtet 24.3, Sak 16/15

Fakultetsstyret vedtok i sitt møte 24. mars å sende saken tilbake og ber den sakkyndige komiteen gi *individuelle begrunnelser* for hvorfor *kvalifiserte søkere* ikke har nådd opp (min utheving).

Retningslinjer for bedømming av søkere til mellomstillinger ved Det humanistiske fakultet, Universitetet i Bergen, vedtatt i Fakultetsstyret 20. mars 2012, sier følgende om den sakkyndige uttalelse.

«Komiteen skal trekke frem og ev. underbygge de forhold fra stillingsomtalen som den finner særlig grunn til å vektlegge. Komiteen kan med utgangspunkt i denne gå gjennom søknadene og identifisere de søkerne som etter komiteens mening ikke tilfredsstillir kravene i stillingsomtalen. Det må i rapporten gjøres nøye rede for de kriteriene som er lagt til grunn for gjennomgangen og for hvorfor den enkelte søker ikke tilfredsstillir kriteriene. Disse søknadene kan utelukkes fra den videre vurderingen. Komiteen skal så i egne avsnitt på en likeverdig måte gjøre greie for og vurdere de øvrige» søkere

Disse retningslinjene er først og fremst beregnet på en situasjon med forholdsvis få søkere, og det er relativt enkelt å peke på en klar grunn til at en søker ikke oppfyller stillingsutlysningens krav til, som mangel på doktorgrad, åpenbar mangel på kompetanse innenfor området for stillingen etc., og der de gjenværende søkere blir omtalt nokså detaljert. I henhold til disse retningslinjer skal de søkere som er funnet kvalifisert til stillingen i egne avsnitt beskrives og vurderes på en likeverdig måte.

Det er rimelig å tolke Fakultetsstyrets vedtak om at kvalifiserte søkere er søkere som tilfredsstillir kravene i stillingsomtalen. Ifølge retningslinjene skal slike søkere bli beskrevet og vurdert på en «likeverdig måte». Fakultetet ber komiteen derfor om å gjøre dette for et 20talls søkere, som i den nåværende innstilling ikke er blitt omtalt. Spørsmålet er om Fakultetsstyret har vurdert de ressursmessige konsekvenser av sitt vedtak. Tidsbruken for komiteen vil minst tredobles, og vi kan regne med en utsettelse i tilsetningssaken på minst 6 måneder.

Dette er et UiB-internt notat som godkjennes elektronisk i ePhorte

Utfordringen vi har hatt i våre ansettelsessaker de siste fire årene har vært det store antall søkere. Det var 39 søkere til denne stilling. Tidligere har vi hatt 58, og vi har nå en komité som vurderer 70 søkere. Vi har derfor brukt en fremgangsmåte som vi mener er i overensstemmelse med retningslinjene, men der vi utvider forståelsen av hva det vil si å tilfredsstillere kravene i stillingsomtalen. Vi er i en situasjon der mange søkere kunne oppfylle kravene dersom de var den eneste søker til stillingen, men fordi vi har mange som er høyt kvalifisert for stillingen vil det store flertall aldri være aktuell for stillingen. Vi ville gå til ny utlysning dersom vi ikke kunne ansette en person blant de ti beste, av en søkermasse på 40 – 70. En komité vil derfor med rimelighet kunne konkludere med at en stor gruppe søkere ikke tilfredsstiller kravene i stillingsomtalen. I en slik situasjon vil en vurdering av hvem som ikke er kompetent for stillingen være mer kompleks og en vil bruke en kombinasjon av kriterier. En person kan ha publikasjoner på et meget høyt internasjonalt nivå, men litt på siden av sentrale områder for stillingsomtalen. En person kan ha kompetanse i sentrale områder av stillingen, men på et lavere nivå. Oppgaven for komiteen blir å gjøre seg opp en mening om hvem som, alt tatt i betraktning, hører til blant toppskiktet. Dette blir til syvende og sist, som alltid, en vurdering der en må stole på den vurdering den sakkyndige komité har gjort. I en slik situasjon blir det nokså meningsløst å kreve at komiteen skal tillegge hver enkelt en bestemt merkelapp som sier hvilket kriterium eller hvilke kriterier denne søker ikke tilfredsstiller. Den summariske gjennomgang som våre komiteer har brukt, sammen med en eksplisitt redegjørelse for hvordan de har brukt kriteriene, og hvilken prosess som er blitt brukt, er en bedre fremgangsmåte.

Komiteen har i et eget avsnitt gjort rede for hvilke kriterier de bruker i evalueringen av søkerne, slik det står omtalt i stillingsomtalen. Spesielt nevnes at «the successful candidate for this position must have a high level of competence in German Idealism (Kant/Hegel) and or in one or several central areas within post-Hegelian European Philosophy». Utlysningsteksten krever at “the successful applicant must also be an active researcher with a publication record at a high international level”.

Det er 39 søkere til stillingen. 7 søkere ikke sendt inn noen arbeider, og/eller har ingen doktorgrad. De gjenværende 32 blir så alle vurdert for å identifisere en gruppe som vil bli omtalt nærmere. 23 av dem «were judged not to be competitive based on one or more of the above mentioned criteria». Et av disse kriteriene er som nevnt ovenfor “active researcher with a publication record at a high international level”, which “was taken in part to refer to the selectiveness of the publication venue, as well as to the quantity of his or her publications, where number of post-dissertation publications relative to career stage was taken into account”.

Instituttleder mener at denne fremgangsmåten tilfredsstiller retningslinjenes krav til identifisering av «de søkerne som etter komiteens mening ikke tilfredsstiller kravene i stillingsomtalen». Komiteen har gjort rede for kriteriene, har gått gjennom alle søkerne, og identifisert de søkerne som ikke tilfredsstiller stillingsomtalen krav. Det er spesielt viktig å merke seg at et av disse kriterier helt åpenbart delvis må relateres til søkermassen: Dersom en har mange søkere som alle har internasjonale publikasjoner vil grensen for hva som regnes som «høyt» være avhengig av hvem som har søkt.

Det kreves også i retningslinjene at det også skal gjøres rede for «hvorfør den enkelte søker ikke tilfredsstiller kriteriene». Instituttleder mener også at komiteen her har gjort en rimelig tolkning av retningslinjene når de sier at alle disse 23 ikke tilfredsstiller ett eller flere av de kriterier det er redegjort for. Retningslinjene sier ikke noe om hvor detaljert denne

redegjørelse må være, eller at hver enkelt søker må omtales individuelt. Når komiteen sier at alle disse 23 søkere ikke tilfredsstillt et eller flere av de vurderingskriterier komiteen har brukt, og hvordan de har tolket disse kriterier, har de sagt hvorfor hver enkelt av disse ikke tilfredsstillt kriteriene i stillingsomtalen.

En kunne selvfølgelig tenke seg at den sakkyndige komiteen listet opp alle søkere som ikke er blitt vurdert nærmere og sier om hver enkelt at de ikke tilfredsstillt ett eller flere av de oppgitte kriterier. Men dette vil være det samme som å si om hele gruppen at de ikke gjør det. Det siste alternativ ville være, som nevnt innledningsvis, at alle som er formelt kvalifisert beskrives nærmere og at en så begrunner hvorfor de likevel ikke når opp. Dersom dette da skal gjøres på en «likeverdig» måte for alle søkere, vil det kreve et betydelig større ressursbruk enn det vi har hatt ved tidligere ansettelser.

Til orientering har vi vedlagt utdrag fra komitéinnstillingen fra en stillingssak i 2011 ledet av Claus Huitfeldt sammenlignet med innstillingen fra Cahills komité. Som det fremgår av denne sammenligning er det i stor grad overensstemmelse med måten de to komiteer har håndtert det store antall søknader. Huitfeldts komité velger ut 18 av de 58 søkere til nærmere vurdering, og Cahill velger 9 av 39. Huitfeldt opererer med tre forskjellige begrunnelser for hvorfor søkere er blitt utelatt fra den detaljerte omtale, som har å gjøre med om de har forskjellig grad av kompetanse i ett eller flere av stillingsomtalenens områder. Cahill opererer også med tre forskjellige begrunnelser som har å gjøre med om de har doktorgrad, har sendt inn arbeider, eller mangler god nok kompetanse i stillingens områder. Den eneste forskjell jeg kan se er at Huitfeldt nevner alle søkerne med navn, noe Cahill ikke gjør, men dette kan umulig være noen avgjørende forskjell.

Denne saken er blitt behandlet i FoFs Institutttrådsmøte i dag. Instituttrådet har anmodet Instituttleder å be Fakultet om en klargjøring.

Jeg ber derfor om at Fakultetsstyret klargjør hvordan vi skal tolke Fakultetsstyrets vedtak og Fakultetets retningslinjer.

Vennlig hilsen

Reidar K Lie
instituttleder / professor